

عنوان مقاله:

برآورد ضریب فزاینده مخارج دولت در اقتصاد ایران: کاربرد الگوی خود رگرسیون برداری عامل افزوده با پارامترهای متغیر در طی زمان

محل انتشار:

فصلنامه سیاست ها و تحقیقات اقتصادی، دوره 3، شماره 1 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

تیمور محمدی - استاد، گروه اقتصاد نظری، دانشکده اقتصاد، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران.

حامد احمدی - دانشجوی دکتری، گروه اقتصاد نظری، دانشکده اقتصاد دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

بکارگیری سیاست های مالی با تاثیر بر تولید ناخالص داخلی این امکان را به دولت ها می دهد تا در شرایط لازم با کاهش یا افزایش تولید در جهت ثبات اقتصادی قدم بردارند. اما میزان اثر بخشی سیاست مالی جزء مباحث پر مناقشه بین اقتصاددانان و پژوهشگران است. ضریب فزاینده مخارج دولت یکی از موارد تعیین کننده میزان اثر بخشی سیاست مالی است و با توجه به تغییرات پارامترهای الگوی اقتصادی در طی زمان، برآورد ضریب فزاینده مخارج دولت متغیر در طی زمان اهمیت زیادی برای میزان اثرگذاری بر اقتصاد دارد. بنابراین در این مقاله به برآورد ضریب فزاینده مخارج دولت در اقتصاد ایران با رویکرد خود رگرسیون برداری عامل افزوده با پارامترهای متغیر در طی زمان (TVP-FAVAR) با داده های فصلی دوره ۱۳۶۹-۱۳۹۹ پرداخته می شود. نتایج نشان می دهد که اندازه ضریب فزاینده مخارج دولت در دوره زمانی مورد بررسی بین مقادیر ۰/۶۳ و ۲/۳ در نوسان است. بطوریکه اکثر این تغییرات ناشی از عوامل چرخه ای اقتصاد است. از طرف دیگر عوامل ساختاری نقش کم رنگی را در نتایج دارند. بنابراین مطابق یافته های تحقیق برای اثر بخشی سیاست مالی باید بیشتر از بقیه عوامل به وضعیت اقتصاد در چرخه های تجاری توجه کرد.

کلمات کلیدی:

ضریب فزاینده مخارج دولت، پارامتر زمان متغیر، خودرگرسیون برداری عامل افزوده، ضریب فزاینده سیاست مالی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2072914>

